

“கிம்புனா ப்ரமானானே ப்ரமயம் அவிஸம் ப்லபந்தே” ப்ரமானங்கள் ப்ரமயேத்தில லயித்து ப்ரமயேயுது. “ அதா ப்ரதி ப்ரமயேம் ஜபதிஷ்டதே” ஒவ்வொரு ப்ரமயேமும் அப்படியே இருக்கு. “உபதோ தர்ஷணம்” ப்ரமயேம் எப்படி இருக்காம் தனி தனியாய் இருக்கின்றதாம். உபதோ தர்ஷணம் இரண்டு விதமா தரெயிறுது ப்ரமானம் ப்ரமயேம் ஒன்னோடும் ஒன்னு ஆகிடுறது. ஆத்மாங்கிறது வ்யஹரத்மாவும் தரெயிறுது, ப்ரமான ப்ரமயேமாவும் தரெயிறுது. தரெயிறுது சொல்லும்போது காரணம் அவியுக்தாத்மாவா தரெயிறுது. காரியம் யக்தாத்மா, ப்ரவஜ்சனாத்மனா, ப்ரஹ்மனா, சதேனாத்மனானு இருக்கு. ஆக ப்ரமயேங்கிறது எப்படி இருக்கு “யதா ததா பாவ:” எது எப்படி இருக்கின்றதோ, அது அப்படியே இருக்கு வதோந்திகளோட பக்ஷணம்.

“யஷ்ஷாப்னோதி யதாத்வத்தே யஷ்ஷாதி விஷயாநிகா” எதுல இருந்து தோடங்குகிறது எதுல ப்ரமயேம் லயிக்கிறது, எந்த விஷயத்தை அனுபவிக்கிற ஜீவாத்மா லவ்கிங்கிற விஷயத்தை அனுபவிகிறது. ப்ரமயேயுது: கர்திது என்றால் ப்ரமயேயுது மூபிந்தது.

“தத் விஷ்வே ப்ரதி ப்ரமயேம் வ்யவிந்திஷ்யந்தே” ப்ரமயேம் எப்படி நிற்கின்றது “ப்ரதக்கான ப்ரமயேத்வனே ப்ரமயேம்” என்று இருக்கின்றது. ஆத்மா ஆத்மாத்வனேனு இருக்கின்றது, ஆத்மா ஏகதத்வனேனு இருக்கின்றது. பிரதி ஸரிரம் எப்படி இருக்கு உட்ஷவீத பாவனேனு இருக்கு.

“யோயம் அஹர்மனமதேு ஸர்வ ஸரிரே ஸர்கதேஷி நியமஹா உஷ்ஷதே” அஹர்மனமதேி ஸரிர ஸர்கே அஹர்மனம் இல்லாத ஸரிரம்னு சொன்னால் நியம: உஷ்ஷதே நியமனம். “கர்ம சஷேமானு ஜென்மா அதிர்ஷ்ட உத்பாதஹத்தோ ப்ரயத்த:” கர்ம சஷேமானு என்றால் திசை.

“இதம் கர்ம நிமித்த: ஸரிர ஸர்கஷேதி நியமத்யுத்ஷதே” கர்ம நிமித்த நியமம்னு சொன்னா நியமம் ப்ரத்யுக்த:னு சொல்ரா. என்ன நியமம் கர்மம் நிமித்தமா இருக்குனு ஒரு பக்ஷம், ஸம்யகோக நிமித்தமா இருக்குனு ஒரு பக்ஷம். ஸம்யகோக நிமித்தமா இருக்குங்கிறது நம்மாள் ஏற்க கௌபியது இல்லை ஞாய ஸாஸ்திர படி.

“ஐயம் ஸரிர உற்பத்தியனே நிமித்தமது ஸம்யகோக்த நிமித்தமது நிமித்தம்” ஆத்மாவால ஸரிர உற்பத்தி உண்டாகிறது என்றால் அதிர்ஷ்ட உற்பத்தி

படி ஸம்யுக்தம் உண்டாகிறது. ஸரிரம் ஸம்யகோகம் இரண்டும் கர்மா தான்.

புத்தம் தான் பௌதீகம். “கஸ்மாது கர்ததா தாவதயம் நிர்மதா ஏகாதஸ்ய ஆத்மரீதம் ஸரிரஸ்ய ஆத்மயம் ஸர்வஸோமிதம் ததா ஸர்வஷோ” பௌதீக புத்தத்தாலயையும், க்ரந்த புத்தத்தாலயையும் என்ன உருவாகிறது லகோகத்தில் எல்லா ஜீவ ராசிகளும் உண்டாகிறது.

“ஆத்மா யதா ஏகஸ்யாத்மனா ஸரிரம் ததா ஸர்வஸோம் இதி நியம:” ஏகாத்மாங்கிறது எப்படியோ அப்படி தான் ஸரிரம். எப்படி ஒரு ஜீவன் உற்பத்தியாகிறது அப்படி தான் மற்ற ஜீவன்களோட உற்பத்தியும்.

“அந்நியஸ்ய அந்நியதா எதி அந்நியம: வதோ வியாவ்ருத்தி வஷே:” வதேம் எப்படி இருக்கு வியாவ்ருத்தி விசஷேம்னு சொல்றோம். “த்ருஷ்டா அந்நியது ஜன்மஸ்ய வ்யாவ்ருத்தி உச்சஸ்ய உச்சா அபிஜன: நீச்சா அபிஜன: புருஷா லக்ஷண உபவர்னம்” உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் உச்சாதி ஜன: நீச்சாதி ஜன: “பீடாபகூலம் சூபமுகூலம் புருஷா லக்ஷ்ய லய அபவோவர்னம் கிரிதம் இதி” ப்ரஷஷ்ட லக்ஷணம் விந்தீத லக்ஷணம் என்று இரண்டு உள்ளது ஒன்று உயர்ந்தவன், இன்னொன்று தாழ்ந்தவன்.

“ப்ரதி ப்ரமயேம் ப்ரதிஷ்டதே”, எது எப்பவாமதே இருக்கோ அது

எப்பவாமே இரூக்கூ, எது எப்பவாமே இல்லயைஃ அது எப்பவாமே இல்லலை.

“அஸ்தியாத்மா இத் யாதஃமதே ஸாதூ ப்ரதியது தத்ரா அனுமானம்”
ஆத்மாணு ஸஃல்லும்பஃதூ அனுமான விஷயம் ஆகிஃறது.
ஸாமாயமா இரூக்கிஃன்றது தர்மி, ஸாமான்யமா இரூக்கிஃன்றது தர்மா.
ஆத்மகூணம் ஸஃல்ஃற இஃத்தூல புத்தி நிமிதமா இரூக்கூ. 27 நக்ஷத்திரம்
எல்லாமே ஒஃன்று தான். தர்ஷம் எப்பி இரூக்கூ நித்யம் அனகேமா
இரூக்கூ. புத்தி எப்பி இரூக்கூ தர்மியா இரூக்கூ. அஸ்தி
ஆத்மாங்கிறது எப்பி இரூக்கூ நித்யாத்மாவா, அஸ்தியாத்மா தர்ஷம்
ஸஃல்ரா. எது எதார்த்தம் இரூக்கூ தத்வ வதேம். எது விவரிதத் ஞானம்
எது அவிவரிதத் ஞானம் ஆத்வம் ஸஃன்னா எதார்த்தமானம்.
ஸாஸ்திரத்தில் ஸஃல்லிரூக்கூ வார்த்தலை எதார்த்தமா இரூக்கூ. ஆத்வம்
ஸஃல்லிஃட்டயா அது ப்ரதிதியா இரூக்கூ. ஆத்வம் ஸஃல்லயா அது
ப்ரதிதி இல்லலை.

“ஆத்வஃதஷே ப்ரதியதி தத்ரா அனுமானம் இஸ்சா தஷே ப்ரயஷ்ச தூக்க
ஞானாத்மனஃ லிங்கம்” ஆத்மா இரூக்கூங்கிறதுக்கூ அஃயாளம்
ஸஃல்ஃறஃம். “ப்ரதியக்ஷம் லிங்கானஸ்ய யஃக ஸமாதியம்”

யோகத்தினால் ஸமாதீயம்னு இருக்க கடுடாது. “ஆத்மனஸோ
ஸம்யோக ப்ரதியக்தாது ஆத்மன: யுஞ்சானஸ்ய யோக ஸமாதியஜம்”
யுக்தன், யுஞ்ஜன் பத்தி சொல்றா. யுஞ்ஜானுக்கு என்ன சொல்ரா
யோக ஸமாதீனமா இருக்கு. யுக்தனுக்கு யோகம் தவே இல்லை.
யுக்தனுக்கு ஸித்த வஸம் ஆகிடுது. ஸாஸ்திர ஸம்யுக்த
விஷ்ஷெத்தினால் தரிகிறது. “அக்னி ராப்தொபாது ப்ரதியது அத்ர
அக்னி: இதி ப்ரத்யா ஸம்யதா தமதா அனுமன்யது ப்ரத்யாக்ஷ் ஸகந்தா
ஸ்வயதே” ப்ரத்யக்ஷ அனுமன்யது என்றால் பக்கத்தில் உள்ளத
அனுமானம் பன்றது. “விவஷ்டா புன: அக்னி ஹோத்ரனேயமியா
ஸ்வர்க காமா இதி லவ்கியஸ்ய சொர்கனே லிங்க தர்ஷனம்” சொர்க்கத்த
வணேடும்னு ஆசைப்படுகிறவர் அக்னி ஹோத்ரம் பண்ணணும்
சொல்றா. சொர்கம் என்பது லிங்க தர்ஷனம் இல்லை ப்ரத்யக்ஷம்
இல்லை. ஸம்யோகத்தினால் அனுமானம் ஏற்படுகிறது. “ந ஆகாமா இதி
ப்ரத்யிக்ஷம் மன: ந அனுமான ப்ரத்யுக்ஷ்பதி: யஞ்யாலிதம் அர்த்தம்
ஆப்தோ உபதஷோது ப்ரதி வாத்யமா: லிங்க தர்ஷனம் ஸாஜயேம்
ப்ரத்யுக்ஷ இதி ஸாதுகம் துஷ்யதே” ஹதே தரிக்ஞ்சுக்க ஆசை
படுறது, லிங்க தர்ஷனத்துக்கான அடையாளங்களை தரிக்ஞ்சுகிறது.
ஸாஸ்திர லிங்கத்தினால் பௌத்துவ இச்சம் இருக்கு. ப்ராமனம் ப்ரமயேம்

வ்யாவர்த்தமாவும் தரெயுறது. ப்ரத்யுக்ஷமா தரெயுறது. “அக்னிரிதி
ப்ரமாத: ப்ரமாதயே ப்ரமயேம் ப்ரமானானாம் ஸங்க: அவி: அஸங்காரா
ஸ்வஸ்தி: விவர்த்தானா லக்ஷணம்” புத்தி உபலத்யம் பன்றதா அர்த்தம்,
ப்ரமானம் ப்ரமயேம் ஒன்னா ஆகிடுத்து.